

Milý deničku, uběhl celý týden, kdy jsme se snažil žít poctivě, ale nešlo to. Práce je strašně těžká věc a já se vrátil k tomu, co umím nejlépe, ke kradení. Říkal jsme si, Převtělení jsou magoři, Alimar jsou magoři, Lumeny už nikdy více, tak že zkusím ty, co od pohledu vypadali nejnudněji, Císařské. Co by se taky mohlo stát?

Všechno šlo jako na drátkách, vlezu tam, nikde nikdo, tak jsem pobral na co jsem přišel a mělo nějakou cenu a alou pryč. Štěstím bez sebe, že to vyšlo, jsem se samozřejmě musel pochlubit v hospodě. Průser jak trám! Zrovna když jsem byl v nejlepším, vstali od stolu dva drsně vypadající týpci, popadli mě za fligr a že tohle teda ne, a odvedli mě pryč. Kéž by na strážnici, ale oni byli z gardy právě Císařskéjch. Hodili mě k nohám tomu jejich velvyslanci a jako co se mnou udělají. Prej "Mistr alchymista Dort zrovna shání dobrovolníka, vemte ho k němu a až s ním skončí, vyhodte ho, nebudu se zabývat mrzkými zloději." říkala.

Ten jejich mastičkář a alchymista je taky magor, donutil mě postupně vypít asi pět lahví nějakých srágor a já mu musel popisovat, jak se u toho cítím. Což o to, první byla v pohodě, a mě se ten alchymista začal fakt líbit. Druhá, no, to bylo horší, měl jsem pocit, že se dusím, a jako by mi něco vzadu na krku narostlo. Ti jeho hromotluci mi strčili hlavu do nějaké kádě a já se najednou mohl nadechnout. Prý, že ty žábry brzy zmizí. Třetí, to bylo peklo, měl jsem pocit, že se mi rozskočí žaludek a upadnou obě nohy. Ani nevím co to bylo. Čtvrtá, ne, to fakt nedávám. Vzpomněl jsem si, jaké to

bylo, když jsem se narodil a lezl z maminky. A oproti tomu byla ta návštěva u Alimařanů ještě mírná!

No a pátá? Ne, to vám ani nebudu vyprávět, ale doufám, že se to dole zase zmenší a já nebudu muset jít k doktorovi, aby mi řekl co s tím...